

A Fővárosi Ítéltábla az Ügyvédi Iroda (cím.; ügyintéző: dr. ügyvéd) által képviselt „f.a.” (2040 cím.) felperesnek, a Ügyvédi Iroda (cím.; ügyintéző: dr. ügyvéd) által képviselt alperes neve(cím) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2020. január 30-án meghozott 7.G.40.352/2018/30. számú ítélete ellen a felperes részéről 31. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi felperest, hogy fizessen meg az államnak az állami adóhatóság külön felhívására 711.200 (hétszáztizenegezer-kétszáz) forint másodfokú eljárási illetéket.

Kötelezi továbbá felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg alperesnek 254.000 (kétszázötvennégyezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A fellebbezés szempontjából irányadó tényállás szerint a felperes, mint eladó és alperes, mint vevő 2014. május 8. napján adásvételi előszerződést kötött, melynek tárgya a szerződés mellékletét képező alaprajz szerinti, természetben a szám alatti 38,61 m² alapterületű lakás a hozzá tartozó 8 m² terasszal. A megállapodás 9. pontjában a felek rögzítették, hogy a meghatározott ingatlanrész kulcsrakész állapotban 10.000.000 forint + áfa vételáron kerül megvételre, mely vételár magában foglalja a 3. számú parkolóhely kizárólagos és örökös használati jogát.
- [2] A belterület helyrajzi szám alatti ingatlanra a végleges adásvételi szerződést felek 2015. január 22-én kötötték meg. A megállapodás tartalmazta, hogy a társasházi alapító okirat II.1. pontja értelmében az ingatlanhoz tartozik a közös tulajdonból 712/10000-ed eszmei hányad, a földszinti alaprajzon 3. sorszámmal jelölt gépkocsi bejáró, és a terasz mögött élősövénnel lehatárolt zöldterület kizárólagos használati joga. Az ingatlan vételárát a felek 10.000.000 forint + áfa, azaz 12.700.000 forint összegben határozták meg. Alperes az adásvételi szerződésben rögzített vételárát kiegyenlítette, az ingatlant 2015. január 23. napján vette birtokba.
- [3] A megvásárolt ingatlan a város közvetlen Balaton sétány és MM utca között található, a társasházban kialakított lakások mindegyike külső udvari, illetőleg függőfolyosós megközelítésű, a földszinti hét lakrészhez terasz tartozik, kertkapcsolattal. A lakások összkomfort fokozatúak, önálló

víz, villany és földgáz fogyasztási méréssel, a nyílászárók hőszigetelt faszerkezetek, műanyag redőnnyel. A hidegburkolatok kerámia és hagyományos csempe alapúak, a melegburkolatok jellemzően laminált lapokkal készültek. A perbeli lakásingatlan a társasház földszinti hátsó udvar felőli, szélső lakrésze. Bejárata az emeleti függőfolyosóra vezető lépcsőház alatti közlekedőről nyílik, közvetlenül szemben a villany-gázmérőkkel és a lépcsőforduló alatti hulladéktárolóval. A lakás a társasház végfalában kialakított három ablakkal néz a MM utca felé. Alaprajzi elrendezése az engedélyezési tervvel megegyező, felmérés szerinti területe 38,23 m², a terasz területe 8 m², együttesen 46,23 m². A perbeli lakásingatlan a város közvetlen Balaton parti városrészének központjába vezető sétányhoz kapcsolódó üdülő létesítmény parkjában található, annak szélső, belső utcára néző végében. Az ingatlan a város ingatlanforgalmi, kulturális, kereskedelmi és közlekedési csomópontjától 100-500 méteren belül helyezkedik el, forgalmi értéke az adásvételi szerződés megkötésének időpontjában 14.250.000 forint volt.

- [4] A felperes ellen 2016. május 5.-i kezdő időponttal lett elrendelve a felszámolás.
- [5] A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy a felek között létrejött adásvételi szerződés a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontja alapján érvénytelen, a vételár feltűnően értékaránytalan, mivel a per tárgyát képező ingatlan található, ahol a Balaton környéki települések közül a legmagasabbak az ingatlanárak. Az ingatlan központi helyen, a sétány folytatásaként elhelyezkedő sétányon található, az adásvételi szerződés megkötésének az időpontjában a 400.000 forint + áfa m² árak is kedvezőnek számítottak. Ugyanezen 14 lakásból álló üdülőépület lakásainál a m² vételár 508.000 forint volt. Felperes az érvénytelenség jogkövetkezményeként az érvénytelenségi ok kiküszöbölését oly módon kérte, hogy a megfizetett vételár és a tényleges forgalmi érték közötti különbözetként 8.890.000 forint megfizetésére kérte az alperes kötelezését, annak 2015. január 23. napjától járó kamataival együtt. Kérte továbbá az alperes perköltségben marasztalását is.
- [6] Alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Azzal érvelt, hogy a perbeli ingatlan földrajzilag a kedvezőtlenebb fekvésű arácsi részen helyezkedik el, közvetlen Balaton parti kapcsolattal nem rendelkezik. Nem az sétány felőli részen, hanem a MM utca közvetlen utcafronti részén található, amely gyűjtőútként funkcionál, jelentős gépjármű forgalmat bonyolít le. A szomszédos telekingatlanon a bányászüdülő helyezkedik el, amelynek behajtási forgalmát az sétányról a MM utca felőli részre helyezték át, így a perbeli ingatlan közvetlen közelségében halad az oda érkező gépjármű forgalom. Felhívta a figyelmet arra a körülményre, hogy az ingatlanra adásvételi előszerződést kötöttek, majd ezt követően került sor a végleges adásvételi szerződés megkötésére. Az előszerződéssel egy időben tehát nem egy kész ingatlanra lett a vételi szándék megfogalmazva, hanem egy jövőben elkészülő felépítmény került lekötésre ún. előfinanszírozással. Az előszerződésben a felek megállapodtak abban is, hogy a felperes az ingatlant legkésőbb 2014. augusztus 30. napjáig átadja, erre azonban a birtokbaadási jegyzőkönyv szerint csak 2015. január 15. napján került sor. Az ingatlan albetétesítése nem történt meg, a társasház bejegyzése iránti kérelmet a Veszprém Megyei Kormányhivatal i Járási Hivatala elutasította. A 14 lakásos üdülőépületben található lakások értékesítési árából képzett négyzetméterenkénti ár nem egységes. Ebből az a következtetés adódik, hogy az eladó az értékesítés időpontjában fennálló gazdasági érdekei alapján határozta meg, hogy mennyiért adja a vétel tárgyát képező ingatlant. Perbeli esetben tehát egy építés alatt lévő, és jelenleg az ingatlan-nyilvántartásba még mindig be nem jegyzett, forgalomképtelen ingatlan a per tárgya.

- [7] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte felperest az alperes javára 565.150 forint elsőfokú perköltség, valamint az állam javára a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására 533.400 forint eljárási illeték megfizetésére.
- [8] Az ítélet jogi indokolásában a szerződéskötéskor hatályos, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 40. § (1) bekezdés b) pontját idézve rögzítette, hogy felperes a keresetlevelét a felszámolást elrendelő végzés közzétételének időpontjától számított egy éves jogvesztő határidőn belül nyújtotta be. A felek között nem volt vitatott az adásvételi szerződésben kikötött ellenérték, ezért azt vizsgálta, hogy a szerződésben rögzített vételár feltűnően aránytalan volt-e a perbeli ingatlan szerződéskötéskori forgalmi értékéhez képest. A bizonyítási eszközökre utalva kifejtette, meghallgatta a szerződéskötésben közreműködő felperesi törvényes képviselőt, BT, valamint az alperest, és igazságügyi szakértői véleményt szerzett be. A szerződéskötő felek nyilatkozatából megállapítható volt, hogy a perbeli ingatlan a társasházban található lakásokhoz képest a legkedvezőtlenebb fekvésű. Forgalmas út mellett fekszik, és a szomszédos ingatlan gazdasági épületére nyílik kilátás. Ezen túlmenően az épület előtt található úton jelentős gépjárműforgalom zajlik, és a közművek fogadóállomása is az ingatlannal szemben lett kialakítva. A szerződéskötést megelőző tárgyalásokban közreműködő alperes nevetanú elmondta, hogy a listaárhoz képest egy alkufolyamat bontakozott ki az eladóval szemben, amelyet az ingatlan kedvezőtlen fekvése indokolt. Ez vezetett ahhoz, hogy a listaártól alacsonyabb áron lett megvásárolva a perbeli ingatlan. A perben kirendelt igazságügyi szakértő kiegészített szakértői véleményében az ingatlan forgalmi értékét 14.280.000 forint összegben határozta meg. A forgalmi érték meghatározásánál figyelemmel volt az ingatlan komplexumnak a belüli elhelyezkedésére, az ingatlan fekvésére, melyre vonatkozóan megállapította, hogy az a társasház földszinti, hátsó udvar felőli részén található, bejárata az emeleti függőfolyosóra vezető lépcsőház alatti közlekedőről nyílik, közvetlenül a villany-, és gázmérőkkel a lépcsőforduló alatti hulladéktárolóval, és a lakás a társasház végfalában kialakított három ablakával a MM utca felé néz. Értékelte továbbá a perbeli ingatlan kedvezőtlen fekvését, valamint, hogy az ingatlan a Balaton part egyik legnépszerűbb városában, a város idegenforgalmi, kulturális, kereskedelmi és közlekedési csomópontjához közel helyezkedik el. Figyelemmel volt arra is, hogy az előszerződés megkötése és 2015. január között az árszint változása 101,1% volt.
- [9] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kirendelt szakértő véleményében és annak kiegészítésében is részletes indokát adta annak, hogy milyen módon számolta ki az ingatlan szerződéskötéskori forgalmi értékét, annak meghatározása során milyen értéknövelő és értékcsökkentő körülményeket vett figyelembe. Mindezek alapján a felperesnek a szakértői vélemény további kiegészítésére, illetve új szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát nem találta megalapozottnak. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szakértői véleményből és annak kiegészítéséből egyértelműen megállapítható volt, hogy a perbeli ingatlan forgalmi értéke miért tért el a többi lakás vonatkozásában létrejött adásvételi szerződésekben rögzített vételártól. A szakértő helyesen értékelte továbbá azt is, hogy az ingatlan rendezetlen jogi helyzete forgalmi értéket csökkentő tényező. Mivel a szakértő által megállapított 14.250.000 forintos forgalmi érték, valamint az adásvételi szerződésben meghatározott 12.700.000 forint összegű vételár között ily módon nincs feltűnően nagy értékaránytalanság, ezért a keresetet, mint megalapozatlant elutasította.
- [10] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását kérte. Kérte továbbá az alperes perköltség megfizetésére kötelezését is, a felperesi jogi képviselő munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján kérte megállapítani azzal, hogy felperesi jogi képviselő Áfa fizetésére köteles.

- [11] A fellebbezése jogi indokolásában továbbra is hangsúlyozta, hogy az alperes tulajdonát képező új építésű üdülő vonatkozásában a megtámadott szerződés szerinti 10.000.000 forint + áfa, összesen 12.700.000 forint vételár feltűnően értékaránytalan, az ugyanezen ingatlanban található további ingatlanok vételárainak ismeretében a feltűnő értékaránytalanság kétséget kizáróan megállapítható. A perbeli ingatlan terasszal korrigált nettó 234.687 forintos négyzetméter árával szemben az ingatlanban található többi üdülőegység vonatkozásában alkalmazott, szintén terasszal korrigált nettó négyzetméterár jellemzően nettó 400.000 forint volt. Sérelmezte, hogy az elsőfokú eljárás során kirendelt szakértő az ingatlan forgalmi értékét 13.900.000 forint összegben állapította meg, az érték megállapítása során azonban sem a terasz alapterületét, sem pedig a kocsibeálló értékét nem vette figyelembe. A szakértői véleményre tett észrevételében előadottakat megismételve az volt az álláspontja, hogy a szakértői vélemény 4.3. pontjában megjelölt összehasonlító adatok nem alkalmasak a perbeli ingatlan fajlagos piaci árának meghatározására, különösen amiatt, hogy a megjelölt ingatlanok és a perbeli üdülő alapterülete jelentősen eltér, a perbeli ingatlan a 4.3. pont 1-3. tételénél jelentősen kisebb, így a fajlagos vételára magasabb. Kifejtette továbbá, hogy a 4.3. pont 4-6. tételeit sem tartja a perbeli ingatlan piaci értékének megállapítása során figyelembe vehetőnek.
- [12] Utalt arra, hogy a kiegészített szakvéleményben a szakértő a gépkocsi beálló örökös és kizárólagos használati jogának forgalmi értékét 375.000 forint összegben állapította meg, amely azonban ellentétben áll az ugyanezen szakértő által a Budapest Környéki Törvényszék előtt 7.G.40.354/2018. szám alatt folyamatban lévő perben rendelkezésre álló, de ugyancsak a helyrajzi számú ingatlanon értékesített parkoló vonatkozásában készített másik szakértői véleménnyel. A felperes által a per során becsatolt szakértői véleményben a szakértő a gépkocsi beállókat 1.484.654,67 forint értékkel vette figyelembe (2019. szeptember 20. napján kelt szakértői vélemény 23. oldala). A szakértői vélemény fenti hiányosságai és ellentmondásai miatt a 2020. január 15. napján kelt beadványában indítványozta új szakértő kirendelését, tekintettel arra, hogy a kiegészített szakvélemény sem fogadható el aggálymentesnek, a két kiegészített szakvélemény mind az üdülőegység értéke, mind pedig a parkoló értéke vonatkozásában ellentmondásos. Vállalta, hogy a korábban letétbe helyezett szakértői díjat az új szakértő várható költségeire kiegészíti.
- [13] Megalapozatlannak tartotta az elsőfokú ítéletet a tekintetben is, hogy a szakértői véleményt aggálymentesnek és az abban megjelölt forgalmi értéket valósnak fogadta el. Úgy vélte, az észrevételeiben jelzett szakértői véleményre tett aggályai továbbra is fennállnak, azokat a szakértő, illetve az elsőfokú bíróság nem tisztázta. Kiemelte, a szakértő a kiegészített szakvéleményében sem adott magyarázatot arra, hogy miért hagyta figyelmen kívül az ugyanazon ingatlanban található lakások értékesítési árait, holott azok a perben rendelkezésre álltak. Sérelmezte azt is, hogy nem került sor a kiegészített szakvélemény szerinti parkoló érték, valamint a felperes által csatolt szakértői vélemény szerinti parkoló érték közötti jelentős, mintegy négyszeres eltérés okainak tisztázására, és e körben az elsőfokú ítélet indokolást sem tartalmaz. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a perbeli ingatlan piaci értékének a vonatkozásában megalapozatlan, a valós piaci érték még az ingatlan fekvésével, épületen belüli elhelyezkedésével kapcsolatos tényezők figyelembevételével is meghaladja az ítéletben megállapított 14.250.000 forint összeget, olyan mértékben, amely mellett a 12.700.000 forint összegű szerződés szerinti vételár már feltűnően értékaránytalan.
- [14] Mivel a perbeli ingatlan valós piaci értékének a meghatározása továbbra is szakértői kérdés, e körben felperes úgy véli, a bizonyítás kiegészítése szükséges, erre pedig a megismételt elsőfokú eljárásban kerülhet sor azzal, hogy az ügyben eljáró alapszakértőtől nem várható aggálymentes, valós piaci érték meghatározása, amely körülményre tekintettel új szakértő kirendelése indokolt.

- [15] Felhívta a figyelmet továbbá arra is, hogy a per során 300.000 forint összeget helyezett letétbe szakértői díjelőlegként, az elsőfokú bíróság a szakértő díját 183.994 forint összegben állapította meg, elmulasztott ugyanakkor rendelkezni a szakértői díjelőlegből fennmaradt 116.600 forintos összegről.
- [16] Alperes a fellebbezésre tett ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltség viselésére kötelezését kérte. Az alperesi jogi képviselő munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján kérte megállapítani annak egyidejű bejelentésével, hogy a jogi képviselőt ellátó ügyvédi iroda áfa fizetésére köteles.
- [17] Ellenkérelmében hangsúlyozta, hogy a peres felek a 2014. május 8-án kelt okiratban adásvételi előszerződést kötöttek a perbeli ingatlanra, amelyben az ingatlan vételárát 12.700.000 forint összegben határozták meg. Alperes az okirat aláírását követő 8 napon belül a felperesnek 3.810.000 forintot banki utalással megfizetett, melyből felek 1.905.000 forintot foglalóként, míg 1.905.000 forintot vételár előlegként nevesítettek. Ezt követően kötötték meg 2015. január 22-én a végleges adásvételi szerződést, amely szerint a fennmaradó 8.890.000 forint vételárhátralék megfizetésének határideje a szerződés aláírását követő 8 napon belül történik. Hangsúlyozta, hogy felperes a szerződésekben a 398/1 helyrajzi számú ingatlanon társasház létrehozására vállalt kötelezettséget. Mulasztása folytán mind a mai napig nem történt meg a társasház ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése, a társasházi külön lapok megnyitása. A perbeli ingatlan ingatlan-nyilvántartási helyzete tehát rendezetlen. Hangoztatta, hogy a felperes indítványára kirendelt igazságügyi szakértő az ingatlan forgalmi értékét - piaci összehasonlító adatokon alapuló értékelés szerint - 14.637.950 forintban, míg az ingatlan-nyilvántartási rendezetlenség figyelembevételével 13.900.000 forint összegben határozta meg. Utalt a 870/2003. számú gazdasági elvi határozatban foglaltakra, mely szerint a feltűnő értékaránytalanság megállapításához legalább 30%-os mértékű értékkülönbözetnek kell fennállnia. A szakértői vélemény adatai alapján ez nem áll fenn, így a feltűnő értékaránytalanság nem állapítható meg. Kifejtette, felperes fellebbezésében figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy a perbeli ingatlanban található lakások műszaki tartalma eltérő, így a vételárakból átlag négyzetméterárat megalapozottan számítani nem lehet. Az elő- és végleges szerződések megkötése között jelentős időmúlás következett be, ennek okán már nem tisztázható az egyes lakóegységek műszaki tartalma, illetőleg paramétere sem. A parkoló értékkel kapcsolatosan arra utalt, hogy alperes a belterület helyrajzi számú ingatlanból 6/1000-ed arányú tulajdoni hányadot megvásárolt, ennek okán külön parkoló használati díj fizetésére nem kötelezhető. Azokban az esetekben, amikor külön használati díj lett meghatározva, egy fedett, pergolás gépkocsibeálló került kialakításra. Perbeli esetben ilyenről nem beszélhetünk, mivel a M utcára merőlegesen egy térburkolt gépkocsibeálló lett kijelölve alperes részére. A szakértő helyszíni szemle keretében tekintette meg az ingatlant, így a parkolót is. Ezért figyelembe vett minden olyan körülményt, amely a forgalmi érték meghatározása tekintetében releváns lehet.
- [18] A fellebbezés nem alapos, az abban felhozottak nem szolgáltak alapul az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítására sem, az alábbiakra figyelemmel.
- [19] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását azért kérte, mert az volt az álláspontja, hogy a bizonyítási eljárás kiegészítése indokolt, a perben beszerzett igazságügyi szakértői vélemény és annak kiegészítése a perbeli ingatlan piaci értékének meghatározását érintően megalapozatlan. Erre tekintettel új szakértő perbevezetése indokolt az aggálymentes, piaci érték meghatározása okán.

- [20] Az ítéletábra mindenekelőtt azt hangsúlyozta, hogy a szolgáltatás értékének a meghatározásánál elsősorban a szerződés kori forgalmi értéknek van szerepe. Annak meghatározásánál pedig, hogy az feltűnően értékaránytalan-e, az eset összes körülményét mérlegelni szükséges, így a szerződés egészét, a forgalmi (érték-) viszonyokat, a kereslet és kínálat alakulását, az értékek ettől függő változását. Mindezek gondos mérlegelésével lehet csak állást foglalni egy adott jogügylet szerinti szolgáltatás és ellenszolgáltatás közötti érték különbség nagyságáról. Erre mutat rá a PK. 267. számú állásfoglalás.
- [21] A felperes vélekedésével szemben az ítéletábra álláspontja az elsőfokú bírósággal egyezően az volt, hogy az elsőfokú eljárásban beszerzett igazságügyi szakértői vélemény az ingatlan szerződéskötés kori értékének a megállapításánál valamennyi lényeges értéknövelő és értékcsökkentő tényezőt figyelembe vett. Értékelte az ingatlan fekvését, elhelyezkedését, az ingatlan rendezetlen jogi helyzetét, az előszerződés megkötése, és az ingatlan birtokba vétele között eltelt időszakban bekövetkezett, mintegy 101,1%-os mértékű árszintváltozást. A szakvéleményből és a szerződéskötő felek (felperesi törvényes képviselő és az alperes) előadásából is az volt megállapítható, hogy az ingatlan a társasházban található lakásokhoz képest a legkedvezőtlenebb fekvésű, az épület előtti buszmegálló, valamint az előtte fekvő úton zajló jelentős gépjárműforgalom, és az ingatlannal szemben kialakított közművek fogadóállomása miatt. Mindez indokolta a listaártól való - alkufolyamat eredményeként kialakított - alacsonyabb ár meghatározását.
- [22] A felperes fellebbezésében hangsúlyosan utalt a szakértő kiegészítő szakvéleményében a gépkocsibeálló örökös és kizárólagos használati jogának a forgalmi érték (375.000 forint összegű) meghatározására, mely álláspontja szerint ellentétes a helyrajzi számú ingatlanon értékesített parkolók vonatkozásában készített, más perben beszerzett szakértői véleménnyel, ahol a gépkocsi beállók 1.484.654,67 forint értékben lettek figyelembe véve. E körben az ítéletábra csupán azt emeli ki, hogy a gépkocsi beálló forgalmi értékének meghatározásánál a más perben beszerzett szakértői vélemény az adott perben nem lehet irányadó - különös figyelemmel arra is, hogy perbeli esetben nem fedett gépkocsi beálló lett kialakítva -, de nem alkalmas arra sem, hogy kétségbe vonja az igazságügyi szakértői véleményben foglaltak aggálymentességét.
- [23] Mindemellett az ítéletábra kiemeli, hogy a Cstv. 40. §-ban szabályozott feltételeket megvalósító szerződések megtámadását lehetővé tevő jogi szabályozás - egyebek mellett - a feltűnően aránytalan érték különbséggel megkötött visszerthes ügyletek megtámadását teszi lehetővé, amely a jelen perbeli ügyletre nem vonatkoztatható, mivel a szakértői vélemény adatai alapján a szerződésben kikötött vételár és a tényleges forgalmi érték között csupán 9,4%-os mértékű ár eltérés rögzíthető.
- [24] Figyelemmel arra, hogy a perbeli ingatlan adásvételi szerződést az ítéletábra nem találta [a Cstv. 40. § (1) bekezdés b) pontjában írt okból megtámadható] feltűnően aránytalan érték különbséggel megkötött jogügyletnek, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helytálló indokai alapján - a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.
- [25] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárással felmerült költségeit - köztük az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés i) pontja alapján a felperest megillető illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illetéket - maga viseli, ennek folytán azt az állami adóhatóság külön felhívására köteles az államnak megfizetni. Megfizetni köteles továbbá az alperes másodfokú eljárással felmerült jogi

képviselési költségét is, melynek mértékét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2)-(5) bekezdése alapján határozta meg, a jogi képviselő által kifejtett tevékenységgel arányban állóan.

, 2020. május 28.

Dr. Hunyady Mariann s.k.
a tanács elnöke

. Horváth Andrea s.k.. Czifra Veronika s.k.
előadó bíró

bíró